



ČESKÁ REPUBLIKA  
**ROZSUDEK**  
**JMÉNEM REPUBLIKY**

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Evy Pechové a soudců Mgr. Gabriely Bašné a Mgr. Martiny Weissové ve věci

žalobce

**AGPI Vajax spol. s r.o., IČ: 25182978**  
se sídlem Vrcovice 64, Písek  
zast. JUDr. Tomášem Samkem, advokátem  
se sídlem Pražská 140, Příbram

proti  
žalovanému

**Ministerstvo zemědělství**  
se sídlem Těšnov 65/17, Praha 1

**o žalobě proti rozhodnutí Ministerstva zemědělství ze dne 15. 5. 2018, č.j. 23471/2018-MZE-14112**

**takto:**

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

## Odůvodnění:

### I.

#### Základ sporu

1. Žalobce se podanou žalobou domáhal přezkoumání v záhlaví uvedeného rozhodnutí, kterým Ministerstvo zemědělství (dále jen „žalovaný“) zamítlo odvolání žalobce a potvrdilo rozhodnutí Státního zemědělského intervenčního fondu (dále jen „správní orgán I. stupně“ nebo „Fond“) ze dne 31. 8. 2017, č.j. SZIF/2017/0547733, jímž byla žalobci uložena povinnost vrátit do 60 dnů ode de doručení rozhodnutí finanční prostředky ve výši 13 500 000 Kč, které mu byly poskytnuty jako dotace v rámci Programu rozvoje venkova ČR, opatření I.1.1.1. Modernizace zemědělských podniků (dále jen „Program“) na účet správního orgánu I. stupně.

### II.

#### Obsah žaloby a vyjádření žalovaného

2. Žalobce předně v obecné rovině namítl, že žalovaný se v napadeném rozhodnutí nevyrovnal s procesními i hmotněprávními pochybeními správního orgánu I. stupně, které předcházely vydání prvostupňového rozhodnutí. Žalobce je přitom přesvědčen, že rozhodnutí správních orgánů obou stupňů jsou výsledkem správního řízení, které bylo vedeno v rozporu se zákonem č. 500/2004 Sb., správní řád (dále jen „správní řád“) a rovněž chybného hodnocení skutečností, které vyplývají z obsahu spisu.
3. Ohledně vytýkaného postupu v rozporu se správním řádem žalobce uvedl, že vydání prvostupňového rozhodnutí nepředcházelo žádné zjišťování skutkového stavu věci ve smyslu ustanovení § 3 správního řádu ani dokazování ve smyslu ustanovení § 51 správního řádu. Fond a potažmo i žalovaný své závěry opřeli výhradně o obsah kontrolní zprávy Evropského účetního dvora (dále jen „kontrolní zpráva EÚD“), která byla pořízena na základě kontrolní návštěvy žalobce v roce 2014, s níž však žalobce nebyl vůbec seznámen, neměl možnost ji podepsat nebo se k ní vyjádřit, a dokumenty, konkrétně výkaz zisku a ztráty v druhovém členění k 31. 10. 2010 žalobce, rozvaha žalobce k témuž dni a přílohy účetní závěrky žalobce za příslušný kalendářní rok, které sice nejsou založeny ve spisu, ale jejich obsah byl v prvostupňovém rozhodnutí i rozhodnutí žalovaného zohledňován.
4. Žalobce má za to, že kontrolní zpráva EÚD, jakož i kontrola samotná, byla směřována proti poskytovateli dotace, tedy Fondu, který byl kontrolován, tudíž její závěry nelze bez dalšího přenášet na žalobce, který nebyl účastníkem kontroly. Jako takovému nebylo žalobci kontrolním orgánem EU umožněno seznámit se s kontrolní zprávou EÚD a činit vůči ní jakékoliv námítky či připomínky. Správní orgán I. stupně měl provést dokazování v obdobném rozsahu, jako kontrolní orgán EU, tedy využít případně důkazní prostředky zohledňované jednak kontrolním orgánem EU, jednak navržené a doložené samotným žalobcem a až následně, ve vzájemné souvislosti, takové důkazy vyhodnotit a učinit z nich skutkové a právní závěry. Žalobce namítl, že rozhodnutí o uložení sankce (kterou je i odvod poskytnuté dotace) musí být podloženo relevantním dokazováním, jehož průběhu může účastník správního řízení ovlivnit a s jehož výsledky musí být seznámen. Je nezbytné, aby podklady rozhodnutí byly přezkoumatelné a byly součástí příslušné spisové dokumentace. Až na základě řádně provedeného dokazování může správní orgán učinit skutkové a právní závěry. Nelze tedy souhlasit s postupem, kdy rozhodnutí správního orgánu je založeno na důkazech, které nejsou součástí spisu (neboť spis neobsahuje protokol o jejich provedení) a skutkové a právní závěry jsou opřeny o hodnotící závěry jiných orgánů, kterým nepředcházelo správní řízení, jehož by byl žalobce účastníkem a jehož výsledkem by bylo závazné rozhodnutí. Tak tomu bylo v dané věci, kdy Fond i žalovaný v odůvodnění svých rozhodnutí odkazují na dokumenty, které v době vydání prvostupňového rozhodnutí nebyly součástí správního spisu, což je nepřijatelné. Nerespektováním procesních pravidel správními orgány bylo žalobci znemožněno realizovat jeho právo podle ustanovení § 36 odst. 3

správního řádu, neboť se nemohl vyjádřit k obsahu listin, kterými bylo podle dikce odůvodnění napadeného rozhodnutí prováděno dokazování.

5. Žalobce odkázal na ustanovení č. 41 a jeho čl. 53 prováděcího nařízení Komise (EU) č. 809/2014, podle kterého je nutné s kontrolními závěry obsaženými v písemné zprávě příjemce dotace seznámit, dát mu možnost vyjádřit se k nim a písemnou zprávu podepsat. Jen za takových okolností pak může příslušná zpráva sloužit jako podklad pro správní řízení vůči konkrétnímu subjektu. V opačném případě jde jen o podklad pro rozhodování EÚD a dalších orgánů EU vůči Fondu, nikoliv vůči příjemci dotace.
6. Žalobce dále namítl, že v rámci podaného odvolání doplnil návrhy důkazů, ze kterých vyplýval naprostý opak skutkových závěrů Fondu. Žalovaný však místo toho, aby uložil správnímu orgánu I. stupně zabývat se dokazováním, k obsahu uvedených listin (které zřejmě provedl k důkazu) přihlédl v žalobou napadeném rozhodnutí, přičemž jejich obsah porovnává s dalšími skutkovými zjištěními, která učinil neznámým způsobem a na základě neznámých důkazů (např. závěr, že žalobce si pronajal za účelem zemědělské výroby nezemědělské pozemky), aniž by předtím umožnil žalobci seznámit se s podklady rozhodnutí ve smyslu ustanovení § 36 správního řádu a vyjádřit se k nim. Procesní zásada uvedená v ustanovení § 36 odst. 3 správního řádu byla navíc porušena i Fondem, který žalobci neumožnil seznámit se s podklady rozhodnutí a vyjádřit se k nim. Žalobce sice od Fondu obdržel přípis ze dne 26. 4. 2017, který však v rozporu s § 17 odst. 1 správního řádu nebyl identifikován spisovou značkou ani číslem jednacím, které by bylo shodné s předchozími jednacími čísly rozhodnutí Fondu, týkajícími se práv a povinností žalobce. Tímto přípisem bylo žalobci sděleno, že se může dne 5. 5. 2017 v době od 9:00 do 9:30 hod seznámit s podklady rozhodnutí, aniž by bylo označeno správního řízení, kterého se přípis týkal. Uvedenému přípisu nepředcházelo žádné jiné oznámení (kupříkladu o zahájení řízení či pokračování v něm), na základě kterého by bylo možné identifikovat, že uvedená výzva má souvislost se správním řízením, jehož výsledkem bylo rozhodnutí Fondu ze dne 21. 6. 2016, zrušené rozhodnutím žalovaného ze dne 9. 2. 2017. Žalobce se proto domnívá, že neoznačením správního řízení a omezením doby, kdy je možné do spisu nahlédnout, na jeden konkrétní termín v rozsahu třiceti minut, bylo jeho právo vyjádřit se k podkladům rozhodnutí v podstatě degradováno na formalitu. Popsané pochybení Fondu umocňuje fakt, že z jím označených listin (neprovedených k důkazu) vyvozuje v prvostupňovém rozhodnutí zcela odlišné skutkové a právní závěry, než které z nich vyvozoval v době, kdy posuzoval žádost žalobce o poskytnutí dotace, a to bez toho, aby na takové odlišné hodnocení daných listin a nové skutkové závěry z nich vyvozované žalobce v rámci řízení upozornil a umožnil mu tak na takovou změnu v přístupu Fondu adekvátně reagovat kupříkladu důkazními návrhy. Uvedený postup je proto zcela v rozporu se zásadou legitimního očekávání i s obecnými zásadami správního řízení uvedenými v ustanovení § 3 a § 4 odst. 2 správního řádu.
7. Žalobce též namítl, že žalovaný nesprávně vykládá zásadu legitimního očekávání, když tvrdí, že uzavřením veřejnoprávní smlouvy o poskytnutí dotace se Fond jako poskytovatel dotace nezavázal respektovat skutečnosti, listiny a tvrzení, která žalobce Fondu předložil před uzavřením takové smlouvy za účelem prokázání splnění podmínek pro poskytnutí dotace. Žalobce se naopak domnívá, že uzavřením dohody o poskytnutí dotace z Programu rozvoje venkova ČR, kterou s Fondem uzavřel dne 15. 2. 2012 (dále jen „Dohoda“) se Fond zavázal takovou Dohodu plnit. Žalobce podmínky uvedené dohody plní a plnil a Dohodu neporušil. Uložení povinnosti k navracení poskytnuté dotace však Fond i žalovaný opírají o nové hodnocení listin a skutečností doložených žalobcem Fondu již před uzavřením Dohody, neboť v napadených rozhodnutích Fond, ani žalovaný, neuvedli žádné nové skutečnosti, které by snad žalobce před uzavřením Dohody Fondu zamlčel nebo uvedl nepravdivě. Napadená rozhodnutí tedy zcela zjevně spočívají pouze na novém právním posouzení skutečností, listin a tvrzení doložených žalobcem Fondu v rámci žádosti o poskytnutí dotace Evropským účetním dvorem, když uvedené skutečnosti, tvrzení a listiny předtím Fond tím, že Dohodu s žalobcem uzavřel, akceptoval. Takový postoj

Fondu i žalovaného je dle názoru žalobce v rozporu s ústavně chráněnou zásadou respektování principu legitimního očekávání. Pokud rozhodnutí Fondu i žalovaného nespočívají na žádných nových důkazech, ze kterých by vyplývalo, že žalobce při podání žádosti o dotaci Fondu uváděl nepravdivé nebo zavádějící skutečnosti, nelze podle názoru žalobce uložit povinnost vrácení dotace.

8. Takové rozhodnutí by bylo v rozporu s čl. 7 odst. 3 prováděcího nařízení Komise (EU) č. 809/2014, které stanoví, že povinnost vrátit dotaci se neuplatní, pokud byla platba provedena omylem příslušného orgánu nebo jiného orgánu a pokud příjemce nemohl chybu přiměřeným způsobem odhalit, jakož i s čl. 35 odst. 6 Nařízení Komise v přenesené pravomoci (EU) č. 640/2014, dle něhož v případě, kdy se prokáže, že příjemce poskytl za účelem získání podpory nepravdivé důkazy nebo že vlastní nedbalostí neposkytl potřebné informace, je podpora zamítnuta nebo v plné výši odňata. Z obsahu těchto ustanovení je zřejmé, že k tomu, aby Fond mohl nově přehodnotit své rozhodnutí o tom, že uzavře Dohodu, by musel nejprve tvrdit a prokázat, že žalobce při podání žádosti o dotaci úmyslně předkládal nepravdivé důkazy nebo vlastní nedbalostí neposkytl potřebné informace. To z rozhodnutí Fondu ani žalovaného ovšem nevyplývá. Naopak správní orgány pouze došly na základě předběžného názoru EÚD k závěru, že žalobcem doložené listiny a skutečnosti k prokázání splnění podmínek pro poskytnutí dotace je třeba nově interpretovat jako účelové, aniž by byla pravdivost jakékoliv doložené skutečnosti relevantně zpochybněna. Takový postup však odporuje uzavřené Dohodě, jakož i dostupným přímo závazným právním předpisům EU. Pokud by žalobce předal při žádosti o poskytnutí dotace nepravdivé informace, pak jistě taková skutečnost opravňuje poskytovatele dotace k jejímu odejmutí. V situaci, kdy poskytovatel dotace pouze nově hodnotí žadatelem již doložené podklady poté, kdy již byla smlouva o poskytnutí dotace uzavřena a podporovaný projekt uskutečněn, dle názoru žalobce nelze dotaci odejmout. Postup Fondu i žalovaného je v tomto ohledu v rozporu se zásadou legitimního očekávání příjemce, který vycházel z podmínek, stanovených poskytovatelem a z hodnocení jím doložených listin a dokladů Fondem před uzavřením Dohody. Postup Fondu i žalovaného totiž v podstatě spočívá v tom, že dodatečně doplňuje a modifikuje podmínky pro poskytnutí dotace žalobci nad rámec uzavřené Dohody a Pravidel platných v době, kdy žalobce podával žádost o poskytnutí dotace a kdy byla uzavírána Dohoda, respektive zpětně mění (ruší) uzavřenou Dohodu, aniž by vyvstaly nové skutečnosti nebo se podklady, na základě kterých byla uzavřena, po jejím uzavření ukázaly jako nepravdivé.
9. Nakonec žalobce vznesl námitky proti závěrům správních orgánů o skutkovém stavu věci, jakož i proti závěrům vyvozeným z jimi prezentovaného skutkového stavu věci. Konstatoval, že Fond své závěry opírá mimo jiné o výpis z obchodního rejstříku žalobce, který však není založen ve spisu. Dále Fond neuvádí relevantní listiny, které by byly součástí spisu, z nichž vychází jeho závěry, že žalobce nebyl v roce 2010 veden v Evidenci půdy jako subjekt obhospodařující tam evidovanou výměru půdy a že v daném období nebyl evidován jako chovatel hospodářských zvířat. Žalobce namítl, že žalovaným označené listiny, které tvořily součást daňového přiznání žalobce za rok 2010, obsahují výhradně agregovaná účetní data a nelze z nich dovozovat, k jaké konkrétní účetní operaci či k jaké konkrétní činnosti žalobce se vztahují. Žalobce doložil, že v roce 2010 byl nájemcem pozemků s travním porostem, které sloužily k produkci sena, tedy k zemědělské prvovýrobě. Žalobce zdůraznil, že seno, které v roce 2010 prodal společnosti AGPI, a.s., nezakoupil ani nepořídil od jiné osoby, ale bylo výsledkem jeho vlastní zemědělské činnosti na pronajatých nemovitostech, což odpovídá listinným důkazům. Argumentoval, že v rámci provozování zemědělské výroby je zcela běžné, že si zemědělci provádění některých zemědělských činností, ke kterým je nutná zvláštní mechanizace, zajišťují dodavatelsky. Žádné právní předpisy či pravidla pro poskytnutí předmětné dotace nestanoví pro zemědělskou výrobu konkrétní pravidla a je tak na jednotlivých zemědělci, jakým způsobem kupříkladu sklizeň zajišťují, tedy zda vlastní mechanizací, či prostřednictvím dodané služby. Na skutečnosti, že sklizená produkce je výsledkem jejich zemědělské výroby takový fakt nic nemění. Stejně tak

žádný právní předpis či pravidla pro poskytnutí předmětné dotace nikde nestanoví, že by zemědělskou výrobu musel zemědělec provádět výhradně na zemědělských pozemcích. Naopak, zákon č. 252/1997 Sb., o zemědělství (dále jen „zákon o zemědělství“), v platném znění, ve svém ustanovení § 2e odst. 3 za zemědělskou výrobu považuje i rostlinnou výrobu na pozemcích vlastních, pronajatých, nebo užívaných na základě jiného právního důvodu. Je proto zcela irelevantní, zda žalobce užíval za účelem produkce sena zemědělské nebo nezemědělské pozemky. Z faktu, že k obhospodařování pozemků, které měl žalobce v nájmu, nevyužíval vlastní zařízení či nástroje, nelze dovozovat, že by snad žalobce uvedené pozemky neobhospodařoval. Rovněž absurdní je dle žalobce úvaha, že by snad k produkci zemědělské prvovýroby v žalobcem deklarovaném objemu bylo potřeba zaměstnanců. K této produkci postačil statutární orgán žalobce, který mu postačuje až doposud, přestože objem jeho zemědělské produkce se podstatně zvýšil. Stejně tak je nutné se pozastavit nad úvahou žalovaného o účelovosti převodu obchodního podílu. Je zřejmé, že účelem daného dotačního titulu bylo právě to, aby Fond přiměl mladé lidi začít podnikat samostatně v zemědělství. To se v daném případě nepochybně stalo, neboť i přes vliv (minoritní) původního vlastníka společnosti, řízení společnosti (žalobce) převzali právě mladí zemědělci.

10. Žalobce rovněž namítl, že závěr žalovaného, že šlo jen o formální produkci, která se ve skutečnosti neprováděla, je spekulativní, neboť není opřen o žádný důkaz či zjištění. Žalobce se domnívá, že je nepodloženou spekulací, pokud je dovozováno, že výroba sena, které následně žalobce prodal společnosti AGPI, a.s., byla jen formálně předstíranou činností, pouze ze skutečnosti, že sena bylo vyrobeno malé množství a že bylo prodáno společnosti, která v dané době žalobce ovládala, a to za účasti další koncernové společnosti, která poskytla mechanizaci. Z doložených listin je zjevné, že produkce sena byla žalobcem zajišťována již v létě 2010, stejně jako následně v létě 2011.
11. Žalobce navrhl, aby soud napadené rozhodnutí žalovaného, jakož i rozhodnutí správního orgánu I. stupně, zrušil.
12. Žalovaný ve vyjádření ze dne 24. 7. 2018 nesouhlasil s podanou žalobou a navrhl, aby soud žalobu zamítl. Konstatoval, že žalobce ve své žalobě opakuje argumentaci již uplatněnou v odvolání proti prvostupňovému rozhodnutí, s níž se žalovaný řádně vypořádal v odůvodnění napadeného rozhodnutí. Žalovaný argumentoval, že byl řádně zjištěn skutkový stav věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti. Dne 12. 5. 2015 byla provedena supervize č. 8/14400/2015 zohledňující předběžná zjištění EÚD. Jedná se o dozorovou činnost Fondu prováděnou nikoliv podle kontrolního řádu, ale na základě nařízení Rady (ES) č. 1698/2005 ze dne 20. září 2005 o podpoře pro rozvoj venkova z Evropského zemědělského fondu pro rozvoj venkova (podle čl. 74 odst. 4), nařízení Komise (ES) č. 1975/2006 ze dne 7. prosince 2006, kterým se stanoví prováděcí pravidla k nařízení Rady (ES) č. 1698/2005, pokud jde o provádění kontrolních postupů a podmíněnosti s ohledem na opatření na podporu rozvoje venkova, a na základě Pravidel, kapitola 13 Kontrola dodržování podmínek. Kontrolní zpráva EÚD nesměřuje přímo vůči žalobci, ale jedná se o kontrolu Fondu, jejíž závěry musí Fond respektovat. Předmětná zpráva je součástí správního spisu. V daném případě se jednalo o zjištění EÚD vztahující se k činnosti Fondu z hlediska řádnosti vynakládání finančních prostředků EU. S kontrolní zprávou se žalobce mohl seznámit a uplatnit k ní případné připomínky v rámci zahájení řízení o vrácení dotace, o čemž byl řádně poučen v rámci oznámení o zahájení řízení ze dne 16. 12. 2015, čj. SZIF/2015/0682862. Žalobce také svého práva využil a dne 22. 12. 2015 doručil Fondu své vyjádření, které následně doplnil jeho právní zástupce vyjádřením ze dne 7. 1. 2016. S argumentací žalobce se Fond vypořádal ve svém rozhodnutí. Žalobce tedy nebyl zkrácen na svých procesních právech, když se ke kontrolní zprávě EÚD mohl podrobně vyjádřit a uplatnit veškeré námitky, čehož i využil. Žalovaný rovněž konstatoval, že správní spis obsahuje veškeré podklady nutné pro vydání rozhodnutí podle § 50 správního řádu, a to včetně Zprávy č. 8/14400/2015 o vykonané supervizi, výkazu zisku a ztráty za rok 2010 a rozvahy za tentýž rok.

Žalobci a jeho právnímu zástupci bylo na základě výzvy Fondu ze dne 26. 4. 2017 umožněno nahlédnout do spisu a vyjádřit se k podkladům pro vydání rozhodnutí podle § 36 odst. 3 správního řádu včetně všech žalobcem zmíněných dokumentů.

13. K námitce porušení legitimního očekávání žalovaný uvedl, že podmínky pro přiznání dotace musí být splněny po celou dobu trvání závazku. I když je s žadatelem uzavřena dohoda o poskytnutí dotace, musí si být vědom toho, že při nesplnění stanovených podmínek mu nemusí být dotace vyplacena, případně, že na něm může být požadováno i její vrácení, pokud porušení podmínek vyjde najevo až po vyplacení dotace. To zahrnuje i nové posouzení již předložených dokumentů, pokud např. z jiných skutečností vyplývá, že jsou neúplné, pozměněné nebo účelově vytvořené. Podle konstantní judikatury Nejvyššího správního soudu je přitom nerozhodné, zda porušení podmínek mohl příslušný orgán zjistit již v okamžiku uzavírání dohody o poskytnutí dotace. Žalobce nemohl mít legitimní očekávání ohledně toho, že splňuje preferenční kritérium pro přiznání dotace, když si musel být vědom, že pouze účelově vytvořil některé dokumenty, jež to měly dokládat. Žalobce požadoval body za splnění preferenčního kritéria 1.1 (Podíl příjmů ze zemědělské prvovýroby na celkových příjmech žadatele činí 45 % a více) a současně preferenčního kritéria 3.1. (Žadatel je mladý začínající zemědělec) dle přílohy č. 3 Pravidel, kterými se stanovují podmínky pro poskytování dotace na projekty programu rozvoje venkova ČR na období 2007 – 2013 pro opatření I.1.1.1. (dále jen „Pravidla“), což nasvědčuje tomu, že minimálně jedno z těchto kritérií je splněno pouze zdánlivě, neboť tato kritéria jsou zpravidla v protikladu.
14. Žalovaný setrval na svém názoru, že žalobcem uvedené jednání – pronájem nezemědělských pozemků dceřině společnosti a následný odkup na nich vyprodukovaného sena, kdy žalobce za tím účelem nakoupil služby od jiného člena koncernu, naplňuje veškeré znaky účelového jednání, které nemá jiného hospodářského smyslu, než učinit z žalobce „zemědělského podnikatele“. O tom svědčí rovněž ta skutečnost, že uvedená činnost byla vzápětí ukončena. Pokud žalobce svou činnost považoval za řádnou zemědělskou prvovýrobu, měl podle ustanovení § 2f odst. 1 zákona o zemědělství povinnost se zaregistrovat, což však učinil až v následujícím roce. Žalobce v roce 2009 neměl žádné příjmy ani výdaje a v roce 2010 vykázal zisk 1 000 Kč. Společnost, která v několika po sobě jdoucích letech nemá prakticky žádný obrát, není zjevně vytvořena za účelem podnikání, čímž se rozumí soustavná činnost prováděná za účelem dosažení zisku.

### III.

#### Obsah správního spisu

15. Ze správního spisu předloženého soudu žalovaným vyplynuly tyto skutečnosti rozhodné pro posouzení věci:
16. Dne 21. 12. 2015 zahájil Fond s žalobcem správní řízení o vrácení dotace v rámci Programu (reg. č. 11/013/1111a/231/004229) ve výši 13 500 000 Kč dle § 11a zákona č. 256/2000 Sb., o Státním zemědělském intervenčním fondu a podle nařízení Komise (EU) č. 809/2014. Konstatoval, že dne 27. 6. 2011 doručil žalobce žádost o dotaci z Programu a dne 11. 1. 2012 uzavřel s Fondem dohodu o poskytnutí dotace. Dne 28. 1. 2013 byla dotace ve výši 13 500 000 Kč žalobci proplacena. Na základě vykonané supervize č. 8/14400/2015 ze dne 12. 5. 2015, ve které byla zohledněna předběžná zjištění EÚD DAS 2014-PF6626, bylo v průběhu kontrolní návštěvy uskutečněné ve dnech 29. 9. 2014 – 3. 10. 2014 zjištěno, že si žalobce nárokoval body za splnění preferenčního kritéria 1.1 (Podíl příjmů ze zemědělské prvovýroby na celkových příjmech žadatele činí 45% a více) a preferenčního kritéria 3.1. (Žadatel je mladý začínající zemědělec) dle přílohy č. 3 Pravidel, ačkoliv podmínky pro udělení bodů za splnění těchto preferenčních kritérií neměly být dle nálezů EÚD poskytnuty.
17. Dne 6. 1. 2016 se žalobce vyjádřil k důvodům zahájení správního řízení a dne 26. 1. 2016 mu bylo umožněno nahlédnout do správního spisu.

18. Dne 21. 6. 2016 vydal Fond rozhodnutí č.j. SZIF/2016/0426548, jímž žalobci uložil povinnost vrátit do 60 dnů ode de doručení rozhodnutí finanční prostředky ve výši 13 500 000 Kč, které mu byly poskytnuty jako dotace v rámci Programu na účet Fondu.
19. Rozhodnutím žalovaného ze dne 9. 2. 2017, č.j. 4774/2017-MZE-14112, bylo k odvolání žalobce prvostupňové rozhodnutí zrušeno a věc byla vrácena Fondu k novému projednání. Žalovaný dospěl k závěru, že řada zjištění Fondu není náležitě odůvodněna a nemá oporu v podkladech pro vydání rozhodnutí. Zejména není zřejmé, proč jeden ze společníků žalobce (J. L.) nevyhovuje kritériím mladého zemědělce, neboť předchozí funkce v dozorčí radě jiné zemědělské společnosti není v rozporu s Pravidly. Ze spisového materiálu není zřejmé, jak Fond dospěl k závěru, že žalobce byl ve skutečnosti řízen svou zakládající společností (AGPI a.s.), tedy menšinovým společníkem žalobce (nejsou k tomu doloženy žádné listinné důkazy). Taktéž závěr Fondu, že příjmy žalobce nedosahovaly stanovených hodnot, je neurčitý a nepřezkoumatelný, neboť není zřejmé, jakých hodnot měl žalobce dosahovat, aby bylo možno konstatovat splnění preferenčního kritéria 1.1 (Podíl příjmů ze zemědělské prvovýroby na celkových příjmech žadatele činí 45% a více).
20. Fond v období od 16. 3. 2017 do 7. 4. 2017 doplnil do spisu další listinné podklady (výkaz zisku a ztráty žalobce v druhovém členění ke dni 31. 12. 2010, rozvaha ke dni 31. 12. 2010 a příloha k účetní závěrce v plném rozsahu, tj. listiny předložené žalobcem Finančnímu úřadu v Písku dne 24. 6. 2011, a sdělení Okresní správy sociálního zabezpečení Písek ze dne 16. 3. 2017) a dne 26. 4. 2017 vyzval žalobce podle ustanovení § 36 odst. 3 správního řádu k vyjádření k podkladům rozhodnutí a nahlédnutí do spisu dne 5. 5. 2017. Právnímu zástupci žalobce byla výzva doručena dne 27. 4. 2017. Žalobce na výzvu nereagoval.
21. Rozhodnutím ze dne 31. 8. 2017, č.j. SZIF/2017/0547733, Fond uložil žalobci povinnost vrátit na účet Fondu do 60 dnů ode de doručení rozhodnutí finanční prostředky ve výši 13 500 000 Kč, které mu byly poskytnuty jako dotace v rámci Programu. Fond nejprve, shodně jako v oznámení o zahájení správního řízení, v odůvodnění rozhodnutí popsal skutečnosti, které v rámci předběžného zjištění DAS 2014-PF6626 zjistil EÚD. Shrnuje, že na základě zjištění EÚD došlo ze strany žalobce k porušení kapitoly 3 písm. k) obecné části Pravidel a dotace mu tak byla poskytnuta neoprávněně. Konkrétně žalobce nesplnil preferenční kritérium 1.1 a preferenční kritérium 3.1. dle přílohy č. 3 Pravidel. Fond konstatoval, že předmětná zjištění prověřil a z podkladů rozhodnutí učinil zjištění, na základě kterých dospěl k závěru, že žalobce preferenční kritérium 3.1. (Žadatel je mladý začínající zemědělec) dle přílohy č. 3 Pravidel splnil, avšak preferenční kritérium 1.1 (Podíl příjmů ze zemědělské prvovýroby na celkových příjmech žadatele činí 45% a více) dle přílohy č. 3 Pravidel nesplnil, neboť v jeho případě se nejedná o zemědělskou prvovýrobu, která je definována v příloze č. 6 Pravidel, ale o prodej, úpravu a zpracování surovin, které nepocházejí z vlastní zemědělské produkce. Fond konkrétně konstatoval, že žalobce neměl žádný dlouhodobý majetek ani zásoby výrobních vstupů a výstupů. Ve výkazu zisku a ztráty v druhovém členění ke dni 31. 12. 2010 nejsou uvedeny žádné osobní náklady ani jiné provozní náklady jako pronájem půdy nebo zařízení. Z toho důvodu příjem uvedený žalobcem nebyl a ani nemohl být z vlastní produkce ze zemědělské výroby a nemohlo se tedy jednat o prvovýrobu. Žalobce v roce 2010 nevyvíjel žádnou soustavnou zemědělskou činnost, neboť neměl žádné vlastní zaměstnance, ani hmotný majetek (budovy, haly, stavby, zemědělské pozemky, stroje, zařízení, zvířata). U žalobcem doloženého prodeje sena společnosti AGPI a.s. se s ohledem na uvedené nemůže jednat o prvovýrobu, ale pouze o předprodej sena koupeného od podniku ve skupině. Fond dále uvedl, že žalobce byl zapsán do Evidence zemědělského podnikatele dne 10. 6. 2011, byť společnost byla zapsána v obchodním rejstříku již dne 13. 10. 1998. Dle výpisu z obchodního rejstříku byla zemědělská výroba zapsána až dne 3. 6. 2011. Žalobce tak nemohl vykazovat zemědělskou výrobu za poslední účetně uzavřené období v roce 2010. V tomto roce žalobce také neobhospodařoval žádnou výměru uvedenou v Evidenci půdy podle užitelských vztahů a nebyla na něj v Ústřední evidenci hospodářských zvířat vedena žádná zvířata. Fond

shrnuje, že žalobce nesplněním referenčního kritéria 1.1 přílohy 3 Pravidel nedodržel podmínky dotace, tato byla vyplacena žalobci neoprávněně a dle čl. 15 Pravidel je povinen dotaci vrátit.

22. Proti rozhodnutí správního orgánu I. stupně podal žalobce odvolání a následně podáním ze dne 6. 2. 2018 předložil žalovanému kopii nájemní smlouvy uzavřené mezi společností AGPI, a.s. a společností AGPI ZZN spol. s r.o. dne 8. 3. 2010, jejímž předmětem byl pronájem travnatých ploch uvnitř a vně oplocení areálu provozovny výroby vajec Písek na pozemcích parc. č. xxx, xxx a xxx, vše v k.ú. xxx, na dobu neurčitou.
23. O odvolání žalobce rozhodl žalovaný žalobou napadeným rozhodnutím, v němž se vypořádal s jednotlivými odvolacími námitkami žalobce. Žalovaný nejprve vysvětlil, že dne 12. 5. 2015 byla provedena supervize č. 8/14400/2015, ve které byla zohledněna předběžná zjištění Evropského účetního dvora. Supervize je dozorovou činností v rámci Fondu, na kterou se nevztahuje zákon č. 255/2012, o kontrole (dále jen „kontrolní řád“), ale je prováděna na základě Nařízení Rady (ES) č. 1698/2005 ze dne 20. září 2005 o podpoře pro rozvoj venkova z Evropského zemědělského fondu pro rozvoj venkova (podle čl. 74 odst. 4), Nařízení Komise (ES) č. 1975/2006 ze dne 7. prosince 2006, kterým se stanoví prováděcí pravidla k nařízení Rady (ES) č. 1698/2005, pokud jde o provádění kontrolních postupů a podmíněnosti s ohledem na opatření na podporu rozvoje venkova, a na základě Pravidel, kapitola 13 Kontrola dodržování podmínek. Žalovaný dále konstatoval, že zpráva EÚD nesměřuje přímo vůči žalobci, ale jedná se o kontrolu Fondu a jeho činnosti z hlediska řádnosti vynakládání finančních prostředků EU, jejíž závěry musí Fond respektovat. Žalovaný označil za mylný názor žalobce, že napadené rozhodnutí spočívá pouze a jen na novém právním posouzení skutečností, listin a tvrzení, které odvolatel doložil SZIF již spolu s podanou žádostí, když uvedené skutečnosti, tvrzení a listiny Fond tím, že s žalobcem uzavřel Dohodu, již plně akceptoval. Dle žalovaného Fond podpisem Dohody akceptoval toliko Dohodu, nikoli dokumenty předložené žalobcem spolu s žádostí. Za pravdivost údajů uvedených v žádosti a plnění podmínek dotace odpovídá vždy výhradně žadatel a je nerozhodné, zda Fond mohl porušení podmínek zjistit již v okamžiku uzavírání Dohody.
24. Žalovaný dále přezkoumal závěr Fondu, že žalobce nesplnil preferenční kritérium 1.1 (Podíl příjmů ze zemědělské prvovýroby na celkových příjmech žadatele činí 45 % a více) dle Přílohy č. 3 Pravidel. Konstatoval, že splnění tohoto kritéria se podle přílohy č. 6 Pravidel posuzuje za poslední účetně uzavřené období před podáním žádosti o dotaci, což je v případě žalobce rok 2010. Žalobce byl zapsán do Evidence zemědělského podnikatele dne 10. 6. 2011, přičemž byl již dne 13. 10. 1998 zapsán do obchodního rejstříku, avšak nikdy nebyl zemědělským podnikem ani neprováděl zemědělskou činnost. Ještě 10 dní před podáním žádosti o dotaci byla 100% vlastníkem žalobce společnost AGPI a.s. (mateřská společnost), která následně (17. 6. 2011) převedla 52 % svého podílu na dva mladé zemědělce. Skutečnosti zjištěné po schválení projektu však nasvědčují tomu, že i po převedení podílu přetrvával faktický vliv mateřské společnosti na žalobce, který neměl žádné zaměstnance ani žádné osobní náklady na zaměstnance. Zároveň nedisponoval žádnými stroji, přístroji, zařízeními ani zemědělskými pozemky, zemědělskými zvířaty stejně jako budovami, halami a stavbami, či stroji, přístroji a zařízeními, dopravními prostředky a inventářem či zemědělskými pozemky a zemědělskými zvířaty pořízenými formou finančního pronájmu. Stejně tomu bylo v roce 2009 a 2010. Dne 27. 6. 2011 podal žalobce žádost o dotaci na výstavbu haly pro chov drůbeže č. 14, včetně technologie a hlavní jímky na odpadní vody na pozemcích parc.č. 649/22 a 649/7, které měl dlouhodobě pronajaté od spol. AGPI a.s. Uvedená hala stojí v areálu společnosti AGPI a.s. a výsledky produkce žalobce jsou přeprořádány mateřské společnosti AGPI a.s., která je uvádí na trh.
25. Žalovaný dále konstatoval, že za hodnocené období roku 2010 jsou uvedeny 2 závazky k podnikům ve skupině, a to ve výši 5 250 Kč (faktura č. 2103296 firmy Bonas spol. s r.o., jejímž 100% vlastníkem je AGPI a.s., na poskytnutou službu – sklizeň sena se splatností v hotovosti dne 30. 12. 2010) a ve výši 600 Kč (nájemní smlouva mezi AGPI a.s. a AGPI – ZZN spol. s r.o., (nyní AGPI Vajax spol. s r.o.) na pronájem travnatých ploch uvnitř a vně oplocení areálu

Shodu s prvopisem potvrzuje Sylvie Kosková



provozovny výroby vajec Písek na p.č. xxx, xxx a xxx, vše k.ú. xxx, zaplacená hotově dne 31. 12. 2010). Jedinou pohledávkou je pak faktura č. 12010, kde odběratelem je AGPI a.s. (tehdy 100% vlastník žalobce v té době), na prodej sena se splatností v hotovosti dne 31. 12. 2010 ve výši 7 140 Kč. Z uvedeného vyplývá, že veškeré činnosti, jimiž žalobce dokládá svou údajnou zemědělskou činnost v roce 2010, proběhly v posledních dnech roku 2010, a to v rámci propojených společností. Veškeré transakce probíhaly v hotovostní podobě. Zemědělská činnost žalobce v roce 2010 tedy spočívala toliko v tom, že na pozemcích pronajatých od společnosti AGPI a.s. (svého tehdejšího jediného společníka), pěstoval trávu kolem hal na chov slepic (jejichž vlastníkem byla rovněž AGPI a.s.), jejíž sklizeň zajistila další firma, společnost Bonas spol. s r.o., též stoprocentně vlastněná společností AGPI a.s. (faktura č. 2103296 vystavená na „sklizeň sena“). Žalovaný poukázal na nepravdivost tvrzení žalobce, že sklizeň sena zajišťoval vlastními jednatelem (navíc v dané době měl žalobce pouze jediného jednatele, Ing. F. L.). Žalovaný se tak ztotožnil se závěrem Fondu, že ze strany žalobce nebyla v roce 2010 fakticky realizována žádná zemědělská činnost, neboť transakce provedené žalobcem v posledních dnech roku 2010 měly zjevně formální povahu a jejich jediným účelem bylo naplnit podmínky preferenčního kritéria 1.1. Tuto účelovost žalovaný dovozuje ze skutečností prokázaných spisovým materiálem, konkrétně, že žalobce byl až do 17. 6. 2011 stoprocentně vlastněn společností AGPI a.s., v roce 2010 měl pronajaté (nezemědělské) pozemky od svého jediného společníka AGPI a.s. a na těchto pozemcích nechal provést sklizeň sena ze strany společnosti Bonas spol. s r.o., jejímž 100% vlastníkem byla opět společnost AGPI a.s., sklizené seno bylo prodáno společností AGPI a.s. Všechny uvedené transakce proběhly (v hotovosti) v posledních dnech roku 2010, tedy k samému konci období rozhodného z hlediska splnění daného preferenčního kritéria a z uvedených činností dosáhl žalobce zisku ve výši 1000 Kč. Žádnou jinou činnost žalobce v tomto období nevykonával, neměl žádné zaměstnance ani žádné osobní náklady na zaměstnance, nedisponoval žádnými stroji, přístroji, zařízeními ani zemědělskými pozemky, zemědělskými zvířaty stejně jako budovami, halami a stavbami, či stroji, přístroji a zařízeními, dopravními prostředky a inventářem či zemědělskými pozemky a zemědělskými zvířaty pořízenými formou finančního pronájmu. Na základě uvedených skutečností žalovaný dospěl k závěru, že činnosti vykázané žalobcem v rámci jeho údajné zemědělské výroby se svým charakterem, rozsahem a strukturou zcela míjí s účelem preferenčního kritéria 1.1, jímž je podpora aktivních zemědělců. Společnost Agpi Vajax spol. s r.o. neměla v roce 2009 žádné příjmy ani výdaje a v roce 2010 vykázala zisk ve výši 1 000 Kč, který rozhodně nepostačoval k běžnému fungování podniku. Společnost, která v několika po sobě jdoucích letech nemá prakticky žádné příjmy, není vytvořena pro účely podnikání, kterým se rozumí soustavná činnost prováděná samostatně podnikatelem (fyzickou či právnickou osobou) vlastním jménem a na vlastní odpovědnost za účelem dosažení zisku. Tato neaktivní společnost byla použita pro získání dotace, kdy se v roce 2011 zapsala do evidence zemědělských podnikatelů, podala žádost o dotaci a uplatnila nárok na preferenční kritéria tak, aby dosáhla vyššího počtu bodů, než na kolik měla oprávněně nárok. Hranice pro schválení dotace byla 81 bodů, tudíž bez 20 bodů získaných v rámci preferenčního kritéria týkajícího se podílu příjmů ze zemědělské prvovýroby by žádost o dotaci nebyla schválena. Na základě uvedených skutečností dospěl žalovaný, stejně jako Fond, k závěru, že ze strany žalobce byly podmínky daného preferenčního kritéria uměle vytvořeny a následně splněny pouze zdánlivě, čímž došlo k porušení kapitoly 3 písm. k) obecné části Pravidel. Žalovaný dodal, že již sama skutečnost, že žalobce požadoval body za splnění preferenčního kritéria 1.1 a současně preferenčního kritéria 3.1. dle přílohy č. 3 Pravidel, nasvědčovala tomu, že minimálně jedno z těchto kritérií bude splněno pouze zdánlivě, neboť v případě žalobce byla tato kritéria ve vzájemném protikladu. Současné splnění obou těchto kritérií je totiž možné v zásadě pouze jen v případě, kdy firma již vykonává zemědělskou činnost, a tuto firmu přebere mladý začínající zemědělský podnikatel jako statutární orgán. Taková situace však v případě žalobce nenastala.

26. K námitce legitimního očekávání žalovaný uvedl, že podmínky pro přiznání dotace musí být splněny po celou dobu trvání závazku. I když je tedy s žadatelem uzavřena dohoda o poskytnutí

dotace, musí si být vědom toho, že při nesplnění stanovených podmínek mu nemusí být dotace vyplacena, případně, že na něm může být požadováno i její vrácení, pokud porušení podmínek vyjde najevo až po vyplacení dotace. Je přitom nerozhodné, zda porušení podmínek mohl příslušný orgán zjistit již v okamžiku uzavírání Dohody o poskytnutí dotace (viz např. rozsudek NSS čj. 6 Afs 274/2015 ze dne 9. 6. 2016). Dále nelze souhlasit s odvolatelem ani v tom, že Dohoda má účinky rozhodnutí o poskytnutí dotace, tudíž že jejím uzavřením má příjemce bez dalšího nárok na vyplacení dotace (resp. že mu dotace následně nemůže být odňata). Dohoda není správním rozhodnutím, které by takový nárok zakládalo, tudíž na věc nedopadá ani žalobcem zmiňovaný rozsudek NSS sp.zn. 1 Afs 100/2009).

27. Závěrem žalovaný shrnul, že Fond musel postupovat v souladu s § 11a odst. 1 zákona č. 256/2000 Sb., o Státním zemědělském intervenčním fondu a o změně některých dalších zákonů, který stanoví, že „v případě neoprávněné platby dotace kryté zcela nebo zčásti prostředky z rozpočtu Evropské unie postupuje SZIF podle přímo použitelného předpisu Evropské unie a podle tohoto zákona“. Z toho důvodu Fond zcela důvodně vydal rozhodnutí, jímž uložil žalobci poskytnuté finanční prostředky vrátit.

#### IV.

#### Posouzení žaloby

28. Na základě podané žaloby přezkoumal Městský soud v Praze napadené rozhodnutí, jakož i řízení, které jeho vydání předcházelo, a to v mezích žalobcem uplatněných žalobních bodů, přičemž vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu (§ 75 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního (dále jen „s. ř. s.“). Soud o věci rozhodl bez nařízení ústního jednání postupem podle § 51 odst. 1 s. ř. s., neboť účastníci takový postup soudu akceptovali.
29. Při posouzení věci soud vyšel z následující právní úpravy:
30. Podle § 11a odst. 1 zákona č. 256/2000 Sb., o Státním zemědělském intervenčním fondu, ve znění pozdějších předpisů, v případě neoprávněné platby dotace kryté zcela nebo zčásti prostředky z rozpočtu Evropské unie postupuje Fond podle přímo použitelného předpisu Evropské unie a podle tohoto zákona. Řízení o vrácení dotace Fond zahájí nejpozději do 10 let ode dne jejího vyplacení. Podle odst. 9 citovaného ustanovení, při rozhodování o vrácení dotace a o povinnosti zaplatit penále podle odstavců 1 až 7 má Fond postavení orgánu veřejné správy; zákon o rozpočtových pravidlech se nepoužije.
31. Podle čl. 3 písm. k) Pravidel, v případě, kdy bude zjištěno, že podmínky stanovené pro získání dotace byly splněny jen z části nebo zdánlivě anebo byly uměle vytvořeny a žadatel tak získal výhodu, která není v souladu s cíli a podmínkami opatření, Pravidel či Dohody, nelze dotaci poskytnout. Dotaci nelze poskytnout rovněž v případě, pokud bylo ze strany žadatele/příjemce dotace či s jeho vědomím třetí osobou úmyslně podáno nepravdivé prohlášení nebo nepravdivý důkaz. V kterémkoli z těchto dvou případů bude žadatel/příjemce dotace navíc vyloučen z poskytování dotace v rámci téhož opatření během daného a následujícího roku; C.
32. Pravidla v příloze 3 stanoví preferenční kritéria, mimo jiné i preferenční kritérium 1.1 (Podíl příjmů ze zemědělské prvovýroby na celkových příjmech žadatele činí 45% a více), za jehož splnění náleží žadateli 20 bodů.
33. Pravidla v příloze 6 stanoví, že zemědělská prvovýroba zahrnuje, krom jiného, rostlinnou výrobu včetně chmelářství, ovocnářství, vinařství, pěstování zeleniny, hub, okrasných květin, dřevin, léčivých a aromatických rostlin na pozemcích vlastních nebo pronajatých popř. provozovanou i bez pozemků. Zemědělská prvovýroba nezahrnuje, krom jiného, prodej, úpravu a zpracování surovin, které nepocházejí z vlastní zemědělské produkce.
34. Žaloba není důvodná.

35. V prvním žalobním bodu žalobce vznesl námitky ohledně procesního postupu správních orgánů obou stupňů. Konkrétně namítl, že před vydáním žalobou napadeného rozhodnutí nebyl zjišťován skutkový stav věci, nebylo provedeno dokazování a správní orgány vycházely výhradně z kontrolní zprávy EÚD, s níž neměl žalobce ani možnost se seznámit, a listin (výkaz zisku a ztrát, rozvaha, účetní závěrka), které nejsou založeny ve spisu, přičemž spis rovněž neobsahuje protokol o provedení těchto důkazů ve smyslu ustanovení § 51 správního řádu. Žalobce též namítl, že mu žalovaný neumožnil seznámit se s podklady rozhodnutí a stejně postupoval i Fond.
36. Tato námitka je dle soudu zcela nedůvodná. Z obsahu správního spisu bylo zjištěno, že po zrušení prvního rozhodnutí Fondu v této věci byl spisový materiál doplněn o listiny předložené žalobcem Finančnímu úřadu v Písku dne 24. 6. 2011 (výkaz zisku a ztráty žalobce v druhovém členění ke dni 31. 12. 2010, rozvaha ke dni 31. 12. 2010 a příloha k účetní závěrce v plném rozsahu) a sdělení Okresní správy sociálního zabezpečení Písek ze dne 16. 3. 2017, tedy listinné důkazy, z nichž Fond při zjišťování skutkového stavu věci vycházel. Žalobce odkazuje na ustanovení § 51 odst. 2 správního řádu, dle kterého musí být účastníci vyrozuměni o provádění důkazů mimo ústní jednání, nehrozí-li nebezpečí z prodlení. Toto ustanovení se však neuplatní při provádění důkazu listinou, neboť v takovém případě je dokazování provedeno pouhým založením listiny do spisu. V této souvislosti soud odkazuje na ustálenou judikaturu Nejvyššího správního soudu, který například v rozsudku ze dne 13. 3. 2013, č.j. 1 As 157/2012-40, uvedl, že: *„Správní orgán není povinen postupovat dle § 51 odst. 2 správního řádu z roku 2004, tj. vyrozumět účastníka řízení o provádění důkazů mimo ústní jednání, jde-li o provedení důkazu listinou.“* Konkrétněji pak vysvětlil, že: *„Smyslem § 51 odst. 2 správního řádu je umožnit účastníkům řízení, aby mohli být přítomni při provádění důkazů, nebylo-li ke jejich provedení nařízeno ústní jednání. Díky přítomnosti při provádění důkazů se mohou účastníci lépe seznámit s jejich obsahem (komplexně všemi vjemy vnímat výpověď svědka, obhlédávaný předmět apod.) a v návaznosti na to se detailněji vyjádřit k důkazu. Je-li však jako důkaz prováděna listina, nadto listina předložená stěžovatelkou, není vadou řízení, pokud nebyla stěžovatelka informována o provedení důkazů mimo ústní jednání.“* Dále též uvedl, že: *„Bylo by naprosto bezúčelné, aby žalovaný musel informovat stěžovatelku o tom, že v uvedený den a hodinu si hodlá přečíst jí předložené listiny, a tak jimi provést důkaz. Tím spíše, že správní orgán není povinen sdělovat účastníkům řízení předběžný úsudek o důkazu plynoucí z provedeního důkazního prostředku. Své úvahy o hodnocení důkazu vtěluje správní orgán až do odůvodnění správního rozhodnutí (§ 68 odst. 3 správního řádu). S obsahem listinného důkazního prostředku se může účastník řízení seznámit při nablížení do spisu, např. v souvislosti se seznamováním se s podklady před vydáním rozhodnutí.“*
37. Pokud žalobce namítl, že oba správní orgány založily své skutkové a právní závěry na hodnotících závěrech EÚD obsažených v jeho kontrolní zprávě, pak ani této námitce nelze přisvědčit. Žalovaný ve svém rozhodnutí vysvětlil, že kontrolní zpráva EÚD nesměruje přímo vůči žalobci, ale jedná se o kontrolu Fondu a jeho činnosti z hlediska řádnosti vynakládání finančních prostředků EU, jejíž závěry musí Fond respektovat. Oba správní orgány v odůvodnění svých rozhodnutí konstatovaly závěry EÚD, ale zjevně pouze v rámci popisu historie věci, neboť ze závěrů EÚD při rozhodnutí věci nevycházely a provedly ke zjištění skutkového stavu věci vlastní dokazování. Uvedené je zřejmé i z odůvodnění žalobou napadeného rozhodnutí Fondu, jenž uvedl, že v rámci řízení o vrácení dotace popsání zjištění EÚD prověřil a z podkladů rozhodnutí (výkaz zisku a ztráty žalobce v druhovém členění ke dni 31. 12. 2010, rozvaha ke dni 31. 12. 2010 a příloha k účetní závěrce v plném rozsahu, tj. listiny předložené žalobcem Finančnímu úřadu v Písku dne 24. 6. 2011, a sdělení Okresní správy sociálního zabezpečení Písek ze dne 16. 3. 2017), učinil svá vlastní zjištění, na základě kterých dospěl k závěru, že žalobce nesplnil preferenční kritérium 1.1. O skutečnosti, že podkladem rozhodnutí správních orgánů nebyla kontrolní zpráva EÚD, svědčí také jejich závěr, že žalobce splnil preferenční kritérium 3.1., byť EÚD uzavřel, že toto kritérium žalobce nesplnil. Soud vyhodnotil, že kontrolní závěry EÚD spolu se supervizí byly zjevně pouze důvodem zahájení správního řízení o vrácení dotace s žalobcem (v oznámení o zahájení řízení Fond výslovně uvedl, že zjištění, která ho vedou k zahájení správního řízení, vychází z vykonané supervize č. 8/14400/2015 ze dne 12. 5. 2015, ve

které byla zohledněna předběžná zjištění EÚD). Irelevantní je v tomto světle námitka žalobce, že se nemohl seznámit s kontrolní zprávou EÚD a nebyl účastníkem řízení, v jehož rámci byla tato kontrola vykonána.

38. Žalobce rovněž tvrdil, že mu v rozporu s ustanovením § 36 odst. 3 správního řádu nebylo umožněno seznámit se s podklady rozhodnutí. Podle první věty uvedeného ustanovení musí být účastníkům před vydáním rozhodnutí ve věci dána možnost vyjádřit se k podkladům rozhodnutí; to se netýká žadatele, pokud se jeho žádosti v plném rozsahu vyhovuje, a účastníka, který se práva vyjádřit se k podkladům rozhodnutí vzdal. Soud předně uvádí, že ustanovení § 36 odst. 3 správního řádu se vztahuje jak na řízení v prvním stupni, tak i na řízení odvolací, a to s ohledem na ustanovení § 93 odst. 1 správního řádu. Podle § 90 odst. 1 písm. c) správního řádu platí, že pokud odvolací správní orgán dojde k závěru, že napadené rozhodnutí je v rozporu s právními předpisy nebo že je nesprávné, napadené rozhodnutí nebo jeho část změní; podle § 36 odst. 3 se postupuje, pouze pokud jde o podklady rozhodnutí nově pořízené odvolacím správním orgánem. Uvedená úprava neznamená, že by se ustanovení § 36 odst. 3 správního řádu vztahovalo pouze na případy, kdy odvolací správní orgán mění odvoláním napadené rozhodnutí správního orgánu I. stupně, ale vztahuje se i na případy, kdy dochází k zamítnutí odvolání či zrušení prvostupňového rozhodnutí a vrácení věci k dalšímu projednání. Účastník řízení má tedy právo, aby mu bylo správním orgánem I. stupně, a v některých případech i odvolacím správním orgánem, umožněno seznámit se s podklady rozhodnutí a k těmto podkladům se vyjádřit.
39. Fond písemností ze dne 26. 4. 2017 vyzval žalobce podle ustanovení § 36 odst. 3 správního řádu k vyjádření k podkladům rozhodnutí a nahlédnutí do spisu dne 5. 5. 2017 v době od 9:00 do 9:30 hod., případně po telefonické domluvě v jiném termínu s tím, že po uplynutí této lhůty bude ve věci rozhodnuto. Žalobce namítá, že tato výzva byla označena jednacím číslem, které nebylo shodné s předchozími jednacími čísly rozhodnutí Fondu, týkajícími se práv a povinností žalobce, ve výzvě nebylo označeno správní řízení, jehož se výzva týkala a čas poskytnutý žalobci k seznámení se spisem byl příliš krátký. Je skutečností, že výzva Fondu ze dne 26. 4. 2017 je označena jiným jednacím číslem, než předchozí rozhodnutí Fondu v téže věci, nicméně z obsahu výzvy je zcela jednoznačné, že žalobce byl vyzván k vyjádření a nahlédnutí do spisů, které se týkají řízení o vrácení dotace v rámci opatření I.1.1.1. Modernizace zemědělských podniků (reg. č. 11/013/1111a/231/004229) ve výši 13 500 000 Kč a řízení o vrácení dotace v rámci téhož opatření ve výši 9 016 000 Kč (obě řízení zahájena dne 21. 12. 2015). Z výzvy je tak jasně zřetelné, jakých spisů a správních řízení se týká, tudíž není rozhodné, jakým číslem jednacím byla výzva označena. Pokud jde o čas, který byl žalobci ve výzvě vymezen k seznámení se spisovou dokumentací, pak z výzvy se podává, že správní orgán nabízel žalobci možnost sjednání jiného termínu nahlížení do spisu (tedy zjevně i sjednání jiného časového prostoru k nahlížení do spisu) po telefonické domluvě. Dle názoru soudu byla žalobci dána Fondem možnost nahlédnout do spisu a v něm založených podkladů rozhodnutí a podat k těmto podkladům vyjádření. Ze strany správního orgánu I. stupně tak bylo postupováno v souladu s ustanovením § 36 odst. 3 správního řádu.
40. Žalovaný před vydáním žalobou napadeného rozhodnutí žalobce k nahlédnutí do spisu a k podání vyjádření k podkladům rozhodnutí nevyzýval a nebyla to ani jeho povinnost, neboť v průběhu odvolacího řízení nebyl spis doplněn o další podklady rozhodnutí. Jak již bylo soudem shora uvedeno, ustanovení § 36 odst. 3 správního řádu se uplatní v odvolacím řízení pouze tehdy, pokud jde o podklady rozhodnutí nově pořízené odvolacím správním orgánem (viz § 90 odst. 1 písm. c) správního řádu). V daném případě žalovaný žádné podklady nepořídil. Do spisu byl v průběhu odvolacího řízení založen pouze jeden listinný důkaz, a to žalobcem (smlouva o nájmu pozemku), nikoli žalovaným, tudíž nebyl důvod vyzývat žalobce k seznámení se s podklady rozhodnutí a k vyjádření se k nim.
41. Žalobce v rámci svých žalobních námitek ohledně procesního postupu správních orgánů rovněž namítl, že dokumenty, na které správní orgány obou stupňů ve svých rozhodnutích odkazovaly

(výkaz zisku a ztráty žalobce v druhovém členění k 31. 10. 2010, rozvaha žalobce k témuž dni a přílohy účetní závěrky žalobce za příslušný kalendářní rok) nejsou založeny ve správním spisu. Tato námitka je zcela nedůvodná, neboť z obsahu správního spisu bylo zjištěno, že Fond v období od 16. 3. 2017 do 7. 4. 2017 uvedené listiny do spisu založil. Žalobce se mohl s těmito důkazy seznámit v rámci nahlížení do spisu, k němuž byl 26. 4. 2017 vyzván, avšak žalobce této možnosti nevyužil.

42. Žalobce též namítl, že v rámci podaného odvolání doplnil návrhy důkazů, kterými by byl prokázán naprostý opak skutkových závěrů Fondu, avšak žalovaný neuložil Fondu zabývat se tímto dokazováním. K této námitce soud pouze konstatuje, že žalovaný ve svém odvolání ze dne 18. 9. 2017 žádné důkazy neoznačil. Následně dne 6. 2. 2018 žalobce předložil žalovanému jeden listinný důkaz, a to nájemní smlouvu, jež uzavřel se společností AGPI, a.s. dne 8. 3. 2010. Tato smlouva byla založena do správního spisu a žalovaný při svém rozhodnutí i z tohoto listinného důkazu vycházel. Vzhledem k tomu, že i s přihlédnutím ke skutečnosti prokázané tímto listinným důkazem neshledal žalovaný důvod pro vyslovení nezákonnosti odvoláním napadeného prvostupňového rozhodnutí, nebyl dán důvod, aby žalovaný toto rozhodnutí zrušil a věc vrátil správnímu orgánu I. stupně k provedení žalobcem předloženého důkazu.
43. Ve druhém žalobním bodu žalobce namítl, že postup poskytovatele dotace, který po poskytnutí dotace a realizaci projektu nově hodnotil podklady žalobcem (žadatelem) doložené již před podpisem Dohody, je v rozporu se zásadou legitimního očekávání žalobce, který vycházel z podmínek stanovených poskytovatelem a z hodnocení jím doložených listin a dokladů poskytovatelem před uzavřením smlouvy o poskytnutí dotace. Tato žalobní námitka není dle názoru soudu důvodná. Otázkou legitimního očekávání žadatele o dotaci se opakovaně zabýval Nejvyšší správní soud, který například v rozsudku ze dne 15. 8. 2012, č.j. 1 Afs 15/2012-38, k otázce zásady legitimního očekávání odkázal na judikaturu Soudního dvora týkající se zpětného vymáhání finančních prostředků čerpaných z rozpočtu EU, dle které jsou za dodržení všech podmínek dotací výlučně odpovědni příjemci podpor. Konstatoval, že opačný výklad by vedl k tomu, že by byl příjemce dotace zbaven veškeré odpovědnosti za nesrovnatelnosti, jež nebyly oznámeny poskytovatelem dotace. Nejvyšší správní soud vymezil podmínky, za jejichž splnění se může příjemce dotace domáhat legitimního očekávání, když v citovaném rozsudku uvedl: *„Předpokladem práva dovolávat se legitimního očekávání je v takovém případě poskytnutí konkrétních ujištění ze strany příslušného orgánu, která mohou vzbudit legitimní očekávání u toho, komu jsou určena, a dále skutečnost, že tato ujištění jsou v souladu s použitelnými právními předpisy (rozsudek Soudního dvora ze dne 25. 3. 2010, Svůluppo Italia Basilicata proti Komisi, C-414/08, Sb. rozh., s. I-2559, body 102 a 107).“*
44. Nejvyšší správní soud dále v rozsudku ze dne 9. 6. 2016, č.j. 6 Afs 274/2015-36, uvedl, že: *„Je zřejmé, že podmínky pro přiznání dotace musí být plněny po celou dobu trvání závazku, tedy i po podpisu dohody, a účel daného projektu musí být plněn po celou dobu trvání závazku, která v případě stěžovatele byla stanovena na pět let od podepsání dohody. V těchto skutečnostech lze proto spatřovat důvody pro závěr, že nesplňuje-li žadatel podmínky pro výplatu dotace, není nikterak rozhodné, zda tyto skutečnosti existovaly již při uzavírání dohody, nebo vznikly až při realizaci předmětné akce. To vyplývá i ze samotného účelu a smyslu poskytování dotací v daném programu, kterými je podpora cestovního ruchu v rámci programu rozvoje venkova, poskytnutá pouze za určitých podmínek, přičemž pouze při splnění těchto určitých podmínek je podpora slučitelná se společným trhem. Tato zásada je stanovena v nařízení Komise (ES) č. 800/2008.“*
45. Ve světle uvedených závěrů je zřejmé, že žalobce nemohl mít pouze na základě skutečnosti, že s ním Fond uzavřel Dohodu, legitimní očekávání, že splnil veškerá kritéria stanovená Pravidly pro poskytnutí dotace. Uzavřením dohody o poskytnutí dotace sice vzniká příjemci legitimní očekávání, že mu bude dotace vyplacena v souladu s touto dohodou, avšak pouze v případě, že skutečně byly splněny všechny stanovené podmínky pro poskytnutí dotace. Pokud tyto podmínky splněny nebyly, nelze se úspěšně dovolávat legitimního očekávání, jak to činní i žalobce, který ve své námitce vychází z úvahy, že Fond je povinen své povinnosti dle uzavřené Dohody plnit, tak jako je plní i žalobce. Soud zdůrazňuje, že uzavření dohody o poskytnutí dotace není ujištěním

poskytovatele dotace příjemci, že splnil veškeré podmínky pro poskytnutí dotace. V posuzované věci se žalobci od Fondu nedostalo žádného konkrétního ujištění, které je předpokladem práva dovolávat se legitimního očekávání. Soud dodává, že poskytovatel dotace je oprávněn i poté, co byly vyplaceny finanční prostředky, prověřit, zda podmínky dotace byly skutečně splněny, byť by se tak jistě mělo prvotně stát před jejich vyplacením. Jak již bylo uvedeno, podmínky pro přiznání dotace musí být splněny po celou dobu trvání závazku. Nejvyšší správní soud v již citovaném rozsudku č.j. 6 Afs 274/2015-36 uvedl, že: „Soud považuje v této souvislosti za vhodné zopakovat i to, že v oblasti dotací musí být podmínky splněny po celou dobu trvání závazku. I když tedy je s žadatelem uzavřena dohoda, musí si být vědom toho, že při nesplnění stanovených podmínek mu nemusí být dotace vyplacena, případně že na něm může být požadováno i její vrácení, pokud porušení podmínek vyjde najevo až po vyplacení dotace.“

46. Žalobce též namítl, že nařízené vrácení dotace je v rozporu s čl. 7 odst. 3 nařízení Komise (EU) č. 809/2014. Tento článek stanoví v prvním odstavci, že v případě neoprávněné platby příjemce vrátí dotyčnou částku, která je případně zvýšena o úrok vypočítaný v souladu s odstavcem 2. Povinnost vrátit částku uvedená v odstavci 1 se neuplatní, pokud byla platba provedena omylem příslušného orgánu nebo jiného orgánu a pokud příjemce nemohl chybu přiměřeným způsobem odhalit.
47. Soud má za to, že v dané věci nebyla platba provedena Fondem omylem. Fond na základě žalobcem poskytnutých informací a podkladů hodnotil, zda žalobce splňuje podmínky pro poskytnutí předmětné dotace, tedy postupoval na základě své úvahy založené na zjištěných skutečnostech a příslušné úpravě podmínek dotace. Pokud na základě uvedeného posouzení dospěl Fond k závěru, že žalobce podmínky dotace splňuje a uzavřel s ním Dohodu, nelze považovat platbu ve prospěch žalobce dle této dohody za platbu provedenou omylem, neboť tato platba měla svůj podklad a důvod. Z citovaného čl. 7 nařízení Komise (EU) č. 809/2014 je zřejmé, že je potřeba rozlišovat neoprávněnou platbu (platbu poskytnutou na základě řádného posouzení žádosti, která se však následně ukázala neoprávněnou) od platby provedené omylem.
48. V posledním žalobním bodu vznesl žalobce jednak námitky proti závěrům správních orgánů o skutkovém stavu věci a dále též proti závěrům vyvozeným ze skutkového stavu věci, jež byl správními orgány prezentován.
49. Žalobce v žádosti o dotaci z Programu uvedl, že splňuje preferenční kritérium 1.1 (Podíl příjmů ze zemědělské prvovýroby na celkových příjmech žadatele činí 45 % a více) a rovněž preferenční kritérium 3.1. (Žadatel je mladý začínající zemědělec). Správní orgány vedly dokazování k ověření těchto tvrzení žalobce, přičemž se nejprve zabývaly otázkou, zda měl žalobce v rozhodném období, jímž bylo dle přílohy č. 6 Pravidel poslední uzavřené účetní období před podáním žádosti o dotaci, tedy rok 2010 (žádost podána v roce 2011), příjmy ze zemědělské prvovýroby, která je definována v příloze č. 6 Pravidel, jak je popsáno shora, a v jaké výši. Z podkladů rozhodnutí se podává, že žalobce v roce 2010 vykázal jediný příjem, kterým byla částka 7 140 Kč, kterou fakturoval dne 31. 12. 2010 společnosti AGPI a.s. za prodej sena. Faktura byla splatná dne 31. 12. 2010 a byla uhrazena v hotovosti. Žalobce v témže roce vykázal výdaje v celkové výši 5 850 Kč, jež sestávaly z částky 5 250 Kč, kterou žalobce uhradil v hotovosti dne 30. 12. 2010 (téhož dne byla uvedená částka žalobci fakturována) za sklizeň sena společnosti Bonas spol. s r.o., jejímž jediným vlastníkem byla společnost AGPI a.s., a z částky 600 Kč, kterou žalobce uhradil v hotovosti společnosti AGPI a.s. dne 31. 12. 2010 (téhož dne byla uvedená částka žalobci fakturována) a která představovala nájemné za pozemek. Tyto skutečnosti jsou prokázány jednotlivými fakturami založenými ve správním spisu. Výše žalobcových tržeb v roce 2010 je pak rovněž prokázána přílohou k účetní závěrce v plném rozsahu. Ve správním spisu je založen taktéž i výpis z obchodního rejstříku žalobce, z něhož se podává, že žalobce byl zapsán do obchodního rejstříku dne 13. 10. 1998 (tehdy pod obchodním jménem AGPI-ZZN spol. s r.o.) a předmětem jeho podnikání byla v době od 13. 10. 1998 do 3. 6. 2011 „Obchodní činnost – koupě zboží za účelem jeho dalšího prodeje a prodej“. Dne 3. 6. 2011 byl zapsán předmět činnosti žalobce – „Zemědělská výroba: rostlinná výroba, živočišná výroba“. Jediným jednatelem žalobce

byl v období od 13. 10. 1998 do 17. 6. 2011 Ing. F. L. a jediným společníkem byla v témže období společnost AGPI a.s. Podkladem rozhodnutí, založeným rovněž ve správním spisu je pracovní výpis z neveřejné části informačního systému evidence zemědělského podnikatele, z něhož lze zjistit, že žalobce byl zapsán do této evidence dne 10. 6. 2011. Z dalších listin založených ve správním spisu (sdělení Okresní zprávy sociálního zabezpečení v Písku ze dne 16. 3. 2017 a příloha k účetní závěrce v plném rozsahu za rok 2010) bylo prokázáno, že žalobce neměl v roce 2010 žádné zaměstnance, nevládnul žádné stroje, přístroje a zařízení, dopravní prostředky, inventář a hmotný či nehmotný investiční majetek.

50. Soud shrnuje, že podstatné skutečnosti, z nichž správní orgány při svém rozhodování vycházely, jsou prokázány listinnými důkazy založenými ve správním spisu. Pokud správní orgány konstatovaly ohledně skutkového stavu věci, že veškerá činnost žalobce v roce 2010 proběhla v posledních dvou dnech tohoto roku, a to v rámci propojených společností, přičemž veškeré platby proběhly hotovostně, zemědělská činnost žalobce v uvedeném roce spočívala pouze v tom, že na pozemcích pronajatých od svého jediného společníka (společnosti AGPI a.s.) pěstoval travu kolem hal na chov slepic ve vlastnictví společnosti AGPI a.s., jejíž sklizeň zajistila další společnost (Bonas spol. s r.o.), žádnou jinou činnost žalobce v roce 2010 nevykonával, neměl žádné zaměstnance, nedisponoval žádnými stroji, přístroji, zařízeními, stejně jako budovami, halami a stavbami, pak tento skutkový stav věci odpovídá provedenému dokazování.
51. Pokud žalobce namítal, že Fond vycházel z výpisu z obchodního rejstříku žalobce, byť tento není založen ve spisu, pak tato námitka je nedůvodná. Jak již bylo soudem konstatováno, výpis z obchodního rejstříku žalobce ve správním spisu založen je a správní orgány z něj učinily správná zjištění. Soud souhlasí s žalobcem, pokud namítá, že Fond ve svém rozhodnutí neuvádí, z jakých podkladů vycházel při svém závěru, že žalobce nebyl v roce 2010 veden jako subjekt obhospodařující půdu zanesenou v evidenci půdy a nebyl evidován jako chovatel hospodářských zvířat. Lze předpokládat, že Fond tyto skutečnosti zjistil v rámci svého interního přístupu do příslušných evidencí, o čemž však není založen doklad ve spisové dokumentaci. Nicméně tyto skutečnosti nebyly podstatné pro rozhodnutí věci, tedy tato Fondem uvedená skutková zjištění neměla na rozhodnutí věci žádný vliv. Navíc žalobce následně v odvolacím řízení doložil pronájem půdy a žalovaný při hodnocení skutkového stavu věci již vycházel ze skutečnosti, že žalobce měl v nájmu pozemky, na kterých realizoval svou činnost. Skutečnost, že žalobce neměl žádná zvířata, byla zjištěna i z přílohy k účetní závěrce za rok 2010, dle které neměl žalobce žádný majetek. Nakonec soud neshledal důvodnou ani námitku, že z žalovaným označených listin, které tvořily součást daňového přiznání žalobce za rok 2010, nelze dovozovat k jaké konkrétní účetní operaci či k jaké konkrétní činnosti žalobce se vztahují, neboť obsahují výhradně agregovaná účetní data. Správní orgány z těchto listin (rozvaha, výkaz zisku a ztrát a příloha k účetní závěrce v plném rozsahu) zjistily skutečnosti, které z nich bez pochyb zjistit lze, tedy že žalobce v roce 2010 neměl žádné zaměstnance, nevládnul žádný majetek (ani ve finančním pronájmu) a nevykonával žádnou další činnost, než kterou doložil fakturou na prodej sena, neboť veškeré vykázané tržby dle přílohy k účetní závěrce činily pouze oněch 7 000 Kč za prodej sena.
52. Na závěr žalobce vyjádřil nesouhlas s vlastním posouzením věci správními orgány. Žalobce je přesvědčen, že seno, které v roce 2010 prodal společnosti AGPI, a.s. bylo výsledkem jeho vlastní zemědělské činnosti na pronajatých pozemcích (s travním porostem), přičemž je zcela běžné, že si zemědělci provádění některých zemědělských činností, ke kterým je nutná zvláštní mechanizace, zajišťují dodavatelsky, což učinil i žalobce, když si objednal u společnosti Bonas spol. s r.o. sklizeň sena. K této produkci nebylo dle žalobce třeba zaměstnanců, postačil statutární orgán žalobce.
53. Článek 3 písm. k) Pravidel stanoví, že pokud bude zjištěno, že podmínky stanovené pro získání dotace byly splněny jen z části nebo zdánlivě anebo byly uměle vytvořeny a žadatel tak získal výhodu, která není v souladu s cíli a podmínkami opatření, Pravidel či Dohody, nelze dotaci poskytnout. Správní orgány dospěly v posuzované věci k závěru, že žalobce vytvořil uměle

podmínky pro získání předmětné dotace ve výši 13 500 000 Kč. Soud se s tímto závěrem zcela ztotožňuje. Žalobce je obchodní společností založenou v roce 1998, jejímž jediným společníkem byla od tohoto roku až do 3. 6. 2011 společnost AGPI a.s., přičemž v tomto období byla jediným předmětem podnikání žalobce obchodní činnost, konkrétně koupě zboží za účelem jeho dalšího prodeje a prodej. Společnost v roce 2009 nevykazovala žádnou činnost, o čemž svědčí příloha k účetní závěrce žalobce, dle které byly výnosy žalobce v tomto roce 0 Kč. V roce 2010 vykázal žalobce činnost až v posledních dvou dnech roku, konkrétně sklizeň sena a jeho prodej, se ziskem přibližně 1 000 Kč. Žádnou jinou činnost v tomto roce žalobce nevykázal. Až následně dne 3. 6. 2011 byl do obchodního rejstříku zapsán další předmět činnosti žalobce, a to zemědělská výroba (rostlinná a živočišná). Dne 10. 6. 2011 byl žalobce zapsán do evidence zemědělských podnikatelů a dnem 17. 6. 2011 byli do obchodního rejstříku zapsáni další dva společníci žalobce, jakožto mladí začínající zemědělci (Ing. J. L. a P. L.).

54. Soud souhlasí se závěrem správních orgánů, že ze strany žalobce nebyla v roce 2010 fakticky realizována žádná zemědělská činnost, neboť transakce provedené žalobcem v posledních dnech roku 2010 měly zjevně formální povahu a jejich jediným cílem bylo naplnit podmínky preferenčního kritéria 1.1. Účelem předmětné dotace je podpora aktivních mladých zemědělců. Žalobce, který v rozhodném období roku 2010 vykázal pouze jednu činnost (sklizeň poměrně malého množství sena), kterou ani sám nerealizoval, a vykázal zisk 1 000 Kč, rozhodně nebyl aktivním zemědělcem. Pokud by žalobce skutečně vykonával v roce 2010 zemědělskou činnost, jistě by byl zaevidován v evidenci zemědělského podnikatele, neboť ustanovení § 2f odst. 1 zákona o zemědělství mu ukládá povinnost se takto zaevidovat, pokud hodlá podnikat v zemědělství. Žalobce se však jako podnikatel v zemědělství zaregistroval až krátce před tím, než dne 27. 6. 2011 podal žádost o poskytnutí dotace, konkrétně dne 10. 6. 2011. Stejně tak do obchodního rejstříku byl až dne 3. 6. 2011 zapsán předmět podnikání žalobce v oblasti zemědělské výroby. Zjištěné skutečnosti svědčí o tom, že žalobce se v roce 2010 podnikání v zemědělství nevěnoval a zcela uměle vytvořil podmínky pro poskytnutí dotace, když na samém konci tohoto roku vykázal jakousi sklizeň sena (z faktury společnosti Bonas spol. s r.o. není ani zřejmé, že by se mělo jednat o sklizeň sena na žalobcem pronajatých pozemcích) a následný prodej tohoto sena společností, která byla jeho jediným společníkem. Pokud by žalobce byl aktivním zemědělcem, pak by se jistě věnoval zemědělské činnosti podstatnou část roku, nikoli pouze několik dnů a měl by vytvořené zázemí pro tuto činnost (stroje, zařízení, dopravní prostředky, budovy, zaměstnanci apod.). Soud nepovažuje závěr správních orgánů za spekulativní, neboť všechny prokázané skutečnosti svědčí o tom, že v daném případě byla pro získání dotace použita obchodní společnost, jež nevykazovala téměř žádnou činnost, a byly uměle vytvořeny podmínky, aby tato společnost splnila preferenční kritérium 1.1 pro získání dotace, tedy aby měla příjem ze zemědělské prvovýroby, neboť bez splnění tohoto kritéria by žalobce nezískal dostatečný počet bodů, aby mu mohla být dotace poskytnuta.
55. Přílehlavé je dle názoru soudu i hodnocení žalovaného, že již sama skutečnost, že žalobce požadoval body za splnění preferenčního kritéria 1.1 a současně preferenčního kritéria 3.1. dle přílohy č. 3 Pravidel, svědčila o tom, že jedno z těchto kritérií bude splněno pouze zdánlivě, neboť v případě žalobce (mladého začínajícího zemědělce) byla tato kritéria ve vzájemném protikladu. Správní orgány hodnotily, že žalobce splňuje preferenční kritérium 3.1., když je řízen mladým začínajícím zemědělcem, neboť funkci statutárního orgánu plní 2 jednatelé mladší 40 let s odpovídajícím vzděláním, kteří mají zároveň podíl na základním jmění celkem 52% a činnost zahajují poprvé, jelikož byli do evidence zemědělských podnikatelů zapsáni dne 14. 6. 2011 a předtím nebyli evidováni ani jako zemědělství podnikatelé, ani jako samostatně hospodařící rolníci. Žalobce lze posuzovat jako mladého začínajícího zemědělce ve smyslu Pravidel až ke dni 17. 6. 2011, kdy byli do obchodního rejstříku zapsáni tito 2 jednatelé, tudíž ke dni podání žádosti o dotaci mu za preferenční kritérium 3.1. náleželo 15 bodů. Není však možné, aby žalobce současně splňoval preferenční kritérium 1.1 (Podíl příjmů ze zemědělské prvovýroby na



celkových příjmech žadatele činí 45 % a více), které se dle přílohy 6 Pravidel hodnotí dle výnosů ze zemědělské prvovýroby za poslední účetně uzavřené období před podáním žádosti o dotaci, tedy v daném případě období roku 2010, kdy žalobce ještě nesplňoval definici mladého začínajícího zemědělce. Navíc, jak již bylo uvedeno, žalobce se v roce 2010 zemědělské činnosti fakticky nevěnoval.

## V.

### Závěr a rozhodnutí o nákladech řízení

56. Lze tak uzavřít, že žalobou napadené rozhodnutí bylo vydáno v souladu se zákonem a judikaturou soudů, soud ve správním řízení neshledal ani procesní pochybení, která by měla za následek nezákonnost žalobou napadeného rozhodnutí, proto soud nedůvodnou žalobu podle § 78 odst. 7 s. ř. s. zamítl.
57. Výrok o nákladech řízení pod bodem II. rozhodnutí je odůvodněn § 60 odst. 1 s. ř. s., neboť žalobce nebyl ve věci samé úspěšný a úspěšnému žalovanému prokazatelné náklady řízení nad rámec běžných činností správního úřadu nevznikly.

### Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Případně-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: [www.nssoud.cz](http://www.nssoud.cz).

Praha 27. ledna 2022

JUDr. Eva Pechová v.r.  
předsedkyně senátu

Shodu s prvopisem potvrzuje Sylvie Kosková